

El gran duc, sota pressió

Estudi ·

El grup de natura Sterna ha seguit els ducs durant vint anys al Baix Empordà

S'adverteix que cal minimitzar el perill de la pressió humana i de les electrocucions

En vint anys s'han pogut censar 15 parelles estables i marcar 74 polls

Un estudi elaborat durant més de vint anys pel grup de natura Sterna de la Vall d'Aro sobre la població dels ducs (*Bubo bubo*) a quinze zones del Baix Empordà alerta sobre la situació i el futur d'aquest gran rapinyaire nocturn, així com dels grans enemics. El treball de seguiment que s'ha dut a terme durant dues dècades posa de manifest que la pressió humana està debilitant de manera important la seva població. Activitats com ara l'escalada no regulada, les electrocucions, la caça il·legal i el trànsit rodat, entre altres motius, poden empènyer aquesta espècie a tenir un destí incert.

El president de Sterna, Jaume Ramot, destaca que la població de ducs a la comarca es manté en una situació delicadament estable. Durant el període de l'estudi s'han pogut censar un màxim de 15 parelles reproductores i anellar un total de 74 polls. Però la situació del duc es complica: "Malgrat que el nombre de naixements pugui ser entès com a signe d'estabilització de l'espècie, les recuperacions d'alguns exemplars marcats apunten cap a una realitat certament contradictòria", destaca Ramot, que hi afegeix: "Des del grup de natura Sterna s'ha constatat que la majoria dels ducs trobats morts són exemplars anellats a la mateixa zona." Aquesta és una dada rellevant, segons el naturalista, perquè demostra que la "seva dispersió juvenil és mínima i que els joves són reclutats per omplir les vacants que es generen".

Els ducs al Baix Empordà es localitzen bàsicament als penya-segats litorals, les pedreres abandonades i algunes roqueres, com les que es troben al massís de l'Ardenya, Gavarres i el Massís del Montgrí. El seguiment de quinze territoris al sud de la Costa Brava confirma, segons el naturalista, que el duc no és gaire estricte a l'hora de triar els llocs de nidificació. "Pot arribar a suportar una certa pressió humana fora de l'època de cria, tot i que darrerament, hi ha parelles que desapareixen de zones ancestrals després de patir un fort impacte antròpic, com ara la pràctica de la escalada, la pressió urbanística, els focs forestals o sinistralitats diverses." També és cert, segons Ramot, que s'observa com poden tornar a colonitzar aquests territoris un cop se'n regulen o minimitzen els efectes.

Gran preocupació

En el grup de natura Sterna alerten que tot i que el duc és un rapinyaire molt ben adaptat a la presència humana, se n'està ressentint de manera preocupant en algunes zones. Al Baix Empordà, on si bé la població fa equilibris per mantenir-se, s'hi posen de manifest signes preocupants. "En zones tan massificades pel turisme i amb una contundent pressió humana cal que l'administració reguli i vetlli per la conservació d'espècies com aquesta." Per això, el naturalista de Sterna reclama que cal respectar els seus hàbitats regulant els usos de les activitats a la muntanya així com actuant per minimitzar el risc d'electrocucions o accidentalitat, entre altres factors.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-09-2016 Pàgina 6

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/11-mediambient/1002445-el-gran-duc-sota-pressio.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui